

Italialainen+Suomi=matkalaukku Kiinassa?

Olen Olivia, 16-vuotias tyttö Järvenpään lukiosta. Minulla on pari ulkomaalaista kaveria, ja matkustamme paljon perheeni kanssa, mutta tuntemukseni muista kulttuureista on jäänyt melko pintapuoliseksi. Päätimme korjata ongelman viime kesänä ja täytimme hakulomakkeet vaihto-oppilaan isäntäperheeksi.

Sitten pääsimme valitsemaan järjestön sivuilta itsellemme sopivinta vaihto-oppilasta. Valitsimme nopeasti italialaisen pojan, joka pelaa tennistä kuten koko perheeni.

Syksyn mittaan juttelimme paljon sähköpostin ja Facebookin välityksellä, ja poika vaikutti heti todella mukavalta ja huumorintajuiselta, mikä tuleekin meidän perheessämme tarpeeseen. Meillä on aina hirveä kiire ja matkalla usein sattuu ja tapahtuu kaikenlaista. Ilman stressiä selviäminen perheessämme viiden kuukauden ajan vaatiikin huimasti huumorintajua ja pitkiä hermoja.

Odotukseni seuraavia viittä kuukautta kohtaan ovat korkealla. Toivon seuraavien kuukausien sisältävän erilaisia hauskoja Suomi-kokemuksia ja tutustumista myös italialaiseen kulttuuriin. Toivon, että meistä tulee hyviä kavereita vaihto-oppilaan kanssa ja että kokemus yhdistää myös perhettäni. Toivon itse olevani vuoden lopussa hieman rohkeampi, ennakkoluulottomampi ja kielitaitoisempi.

Samalla olen kuitenkin huolissani. Entä jos emme tule ollenkaan toimeen? Entä jos vaihto-oppilas ei sopeudukaan kiireiseen elämäntyylimme tai sulkeutuneeseen suomalaiseen kulttuuriin? Vaihto-oppilaan saapuessa 7. tammikuuta ymmärrän pelkoni nopeasti aiheettomaksi. Tulemme hyvin toimeen, mutta pari ensimmäistä päivää ovat tietysti vaikeita ja stressaavia. Jo ensimmäisen viikon aikana huomaan kaikkien toiveideni

alkaneen toteutua, enkä malta odottaa mitä seuraavat kaksikymmentä viikkoa pitävät sisällään.

My name is Giulio. I'm an exchange student from the north of Italy. I arrived here at the 7th January, in the middle of the Finnish winter. The reasons why I'm here are that Finland has the best education in the world and that I'd like to be more independent, mature and self-confident. After deciding to participate this exchange I felt incredibly amazed by the idea of spending 6 months abroad, but at the same time I was a little bit nervous, because I knew that in the first weeks I would have problems with the language, school, the new lifestyle. I was aware of the fact that I would miss my Italian family too. Lots of changes in few days.

When the plane took off in the morning of 7th January, I had lots of things in my mind. But I was happy with my decision, and I was sure that this experience would have changed my life in a positive way. I actually had problems with one suitcase: it had been put into the wrong plane and it was found a few days later in Beijing, China. Of course this fact made me feel really nervous. But I was still quiet and proud of my decision. When it finally arrived at my new home, I felt much calmer and more relaxed.

The first days were strange: life, here in Finland, is completely different from my life in Italy. Above all, the biggest difference between Italy and Finland is school. But I also found it difficult to get used to the lifestyle: in Italy (indeed, in my Italian house, but I'm quite sure it isn't so different among the other Italian families) it's a rule to have dinner at 8:30/9:00 p.m., while here families have dinner according to their hobbies in the evenings. I'm surprised about the behavior of the Finns: they look shy at first, but then, after talking a little bit, they're incredibly easygoing and willing to help you whenever possible. But the thing that has surprised me the most is the Finns's concept of respect: so far, I've never seen my host sisters speaking in a bad way

to their parents, and I can definitely say that youngsters here are much more mature and independent than in Italy.

Ensimmäinen viikkomme samassa talossa asuen sisälsi saunomista ja lumihangessa kierimistä, laskettelua, kokkaamista, itkua ja naurua. Jatkamme seikkaluistamme kirjoittamista Järkeen, joten pysy kuulolla, jos haluat tietää kuinka italialainen selviää Lapissa tai keitetäänkö italialaisen mielestä pasta Suomessa aivan väärällä tavalla.

Alunperin kirjoittanut Olivia Horjamo